

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจคงอยู่ในงานของพยาบาลใหม่กับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลและความผูกพันต่อเป้าหมาย: กรณีศึกษาโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ของพยาบาลใหม่ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 2 ปี ได้รับการจ้างงานชั่วคราวตั้งแต่ปี 2547 ลงมาและยังคงปฏิบัติงานในฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ คือพยาบาลพนักงานมหาวิทยาลัยของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตำแหน่งพยาบาลพนักงานมหาวิทยาลัยรายได้คณะ (พร.) สังกัดฝ่ายการพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 2 ปี มีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 381 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2548) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของการทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุ ที่เป็นลักษณะของการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ โดยเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวที่เป็นตัวแทนของประชากรกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลที่เก็บจะเป็นทั้งตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยที่ตัวแปรทุกตัวเป็นตัวแปรต่อเนื่อง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมีมากพอเป็น 20 เท่าของตัวแปรและไม่ควรน้อยกว่า 10 เท่าของตัวแปร(ดิเรก ศรีสุขโข, เอกสารประกอบการเรียนเรื่องการวิเคราะห์การถดถอยพหุและสหสัมพันธ์พหุ ,น.3)ได้เท่ากับ 200 ผู้วิจัยได้เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีก 52% เพื่อป้องกันการสูญหายของแบบสอบถาม ดังนั้นรวมแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมดเป็น 316 ฉบับ จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบลำดับชั้นตามอัตราส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ซึ่งมีการแบ่งพยาบาลใหม่ออกตามการปฏิบัติงานใน งานการพยาบาลต่างๆได้ตารางที่ 3.1

จากนั้นสุ่มตัวอย่างในการแจกแบบสอบถาม ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดทำบัญชีรายชื่อในแต่ละงานการพยาบาล
2. สุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละงานการพยาบาลให้ได้จำนวนตามต้องการด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

ตารางที่ 3.1
แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามงานการพยาบาล

งานการพยาบาล	จำนวน (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์	45	38
งานการพยาบาลจักษุ โสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา	28	20
งานการพยาบาลตรวจรักษาผู้ป่วยนอก	46	39
งานการพยาบาลผ่าตัด	52	47
งานการพยาบาลรังสีวิทยา	29	22
งานการพยาบาลศัลยศาสตร์และศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์	53	46
งานการพยาบาลสูติศาสตร์ นรีเวชวิทยา	31	22
งานการพยาบาลอายุรศาสตร์ และจิตเวชศาสตร์	94	80
งานการพยาบาลปฐมภูมิ	3	2
รวม	381	316

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแปรทำนายและตัวแปรเกณฑ์ ดังนี้
ตัวแปรทำนาย (Predictive Variables) ได้แก่

1. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล (Personal Work Goal) ในด้านต่างๆ 8 ด้านดังนี้
  - 1.1 ความมีอิสระในการทำงาน (Professional Autonomy)
  - 1.2 ความต้องการด้านรายได้ (Sufficient wage)
  - 1.3 ความต้องการใช้เวลารว่าง (Time off)
  - 1.4 ความต้องการดำเนินชีวิตด้านครอบครัว (Family Life)
  - 1.5 ความมั่นคงทางอาชีพ (Job Security)
  - 1.6 การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน (Recognition)
  - 1.7 โอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Development)
  - 1.8 การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน (Trust between supervisors)

ตัวแปรกำกับ (Moderator Variable) ได้แก่ ความผูกพันต่อเป้าหมาย (Goal Commitment)

ตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) ได้แก่ ความตั้งใจคงอยู่ในงาน (Intention to stay)

ตารางที่ 3.2
แสดงระดับการวัดของตัวแปร

ตัวแปร	ระดับการวัด
การตั้งเป้าหมายด้านความมีอิสระในการทำงาน	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านความต้องการด้านรายได้	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านความต้องการใช้เวลารว่าง	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านความต้องการดำเนินชีวิตด้านครอบครัว	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาชีพ	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านการได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านโอกาสในการสร้าง ความก้าวหน้าในอาชีพ	อันตรภาค
การตั้งเป้าหมายด้านการได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน	อันตรภาค
ความผูกพันต่อเป้าหมาย	อันตรภาค
ความตั้งใจคงอยู่ในงาน	อันตรภาค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวมเอกสาร และศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสร้างข้อคำถามขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ หน่วยงานการพยาบาลที่สังกัด ระยะเวลาที่ทำงานในโรงพยาบาล ท่านได้ทำงาน ในหน่วยงานที่ท่านเลือกหรือไม่ โดยรวมท่านมีความพึงพอใจในการทำงานหรือไม่ และภูมิฐานะ ลักษณะการตอบแบบสอบถามคือให้ผู้ตอบเขียนเครื่องหมาย ใน ตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลในด้านต่างๆ ทั้ง 8 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามแนวคิดของล็อกและลาธัม (Locke & Latham, 1990) ประกอบด้วยแบบวัดการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน คือ การตั้งเป้าหมายด้านความมีอิสระในการทำงาน 15 ข้อ การตั้งเป้าหมายด้าน ความต้องการรายได้ 9 ข้อ การตั้งเป้าหมายด้านความต้องการใช้เวลารว่าง 9 ข้อ การตั้งเป้าหมายด้าน ความต้องการใช้ชีวิตในครอบครัว 8 ข้อ การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลด้านความมั่นคงทางอาชีพ 13 ข้อ การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลด้านการได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน 12 ข้อ การตั้งเป้าหมายด้านความ ต้องการโอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ 14 ข้อ และการตั้งเป้าหมายด้านความต้องการได้รับ

การยอมรับจากหัวหน้างาน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 95 ข้อ โดยได้ปรับแบบวัดให้เข้ากับบริบทของพยาบาลพนักงานมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 เป็นแบบวัดความผูกพันต่อเป้าหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองตามแนวคิดของ เมเออร์และบรุนสไตน์ (Maier and Brunstein, 2001) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามที่วัดความผูกพันต่อเป้าหมายจากการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความมีอิสระในการทำงาน ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความต้องการรายได้ ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความต้องการใช้เวลารว่าง ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความต้องการใช้ชีวิตในครอบครัว ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาชีพ ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านการได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน ความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความต้องการโอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ และความผูกพันต่อเป้าหมายด้านความต้องการได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา จำนวน 32 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบวัดความตั้งใจคงอยู่ในงาน (Intention to stay) ปรับปรุงจากงานวิจัยของ โควิน และ เฮนส์เบอร์เกอร์ (Cowin and Hengstberger, 2005) โดยได้รับการอนุเคราะห์แบบสอบถามต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากต้นฉบับของ Cowin and Hengstberger (2005) เองมีค่าความเชื่อมั่น .94 สำหรับกลุ่มพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานแล้วในออสเตรเลีย จากนั้นผู้วิจัยได้นำมาแปลเป็นภาษาไทยและได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเป็นผู้ตรวจสอบก่อนการนำไปใช้และเพิ่มข้อคำถาม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือต่อไป ประกอบด้วยแบบวัดความตั้งใจคงอยู่ในงานของพยาบาล จำนวน 16 ข้อ

ลักษณะของข้อคำถามในส่วนที่ 2, 3 และ 4 เป็นแบบวัดการประมาณค่าแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ให้เลือกตามความรู้สึกของผู้ตอบดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน ข้อคำถามเชิงบวก	ระดับคะแนน ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลจากคะแนนแบบวัด ทำโดยรวมคะแนนจากแบบวัดทุกข้อเข้าด้วยกัน ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามตอบแบบเป็นไปในเชิงบวกได้คะแนนรวมสูงหมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นสูง แต่ถ้าเป็นไปในทางลบ คะแนนรวมที่ได้้นั้นต่ำ หมายความว่า ผู้ตอบ

แบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นต่ำ ในการพิจารณาระดับความคิดเห็น พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ย ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนรวมของแบบสอบถามทุกข้อมาหารด้วยจำนวนข้อของแบบสอบถาม ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ โดยใช้ความหมายตามค่าของตัวเลขและความสอดคล้องกับคำชี้แจง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรายภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนรายข้อสูงสุด} - \text{คะแนนรายข้อต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้นสามารถสรุประดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นอยู่ในระดับต่ำ

แนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามและแบบวัดให้มีคุณภาพ

1. ศึกษาทฤษฎี นิยาม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามเพื่อวัดการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลในแต่ละด้าน ความผูกพันต่อเป้าหมาย และความตั้งใจคงอยู่ในงาน

2. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมแนวความคิด หรือความเชื่อของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลในแต่ละด้าน ความผูกพันต่อเป้าหมาย และความตั้งใจคงอยู่ในงานได้ จำนวนข้อคำถาม 143 ข้อ ตามลำดับ จากนั้นจัดแบบทดสอบให้อยู่ในรูปแบบที่นำไปใช้หาคุณภาพต่อไปได้

3. ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามโดยนำมาหาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity) เพื่อให้แบบสอบถามวัดได้ตรงตามนิยามที่กำหนดในการศึกษา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานจำนวน 8 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ค) เป็นผู้พิจารณาแบบวัดในแต่ละข้อว่ามีความตรงทางเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน การแปลผล ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข และนำผลการคำนวณหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity Ratio) ตามสูตรของลอร์รี่ (Lawshe, 1975, p.563-575) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังภาคผนวก ก

$$CVR = \frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

กำหนดระดับการแสดงความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ คือ 1,2,3 และ 4 โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับค่านิยามเลย
- 2 หมายถึง คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงอย่างมาก จึงจะมีความสอดคล้องกับค่านิยาม
- 3 คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงเล็กน้อย จึงจะสอดคล้องกับค่านิยาม
- 4 คำถามมีความสอดคล้องกับค่านิยาม

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตัดสินคุณภาพเครื่องมือ CVR = .78 ขึ้นไป เมื่อได้รับการพิจารณาและตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขแบบวัด ก่อนนำเสนอและปรับปรุงแก้ไขแบบวัดร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนี้

1. แบบวัดการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลในแต่ละด้าน ตัดออก 30 ข้อ เหลือข้อคำถาม 65 ข้อ

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถามเดิม	จำนวนข้อคำถามภายหลังปรับความชัดเจนของภาษา
ความมีอิสระในการทำงาน	15	10
ความต้องการด้านรายได้	9	7
ความต้องการใช้เวลาว่าง	9	6
ความต้องการดำเนินชีวิตด้านครอบครัว	8	5
ความมั่นคงทางอาชีพ	13	8
การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน	12	8
การสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ	14	13
การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน	15	8

2. แบบสอบถามความผูกพันต่อเป้าหมาย ตัดออก 0 ข้อ เหลือข้อคำถาม 32 ข้อ

3. แบบสอบถามความตั้งใจคงอยู่ในงาน ตัดออก 3 ข้อ เหลือข้อคำถาม 13 ข้อ

4. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ผ่านการคัดเลือกจากการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้ว ดังภาคผนวก ก มาปรับให้มีจำนวนข้อคำถามที่เหมาะสม ก่อนนำไปทดสอบใช้จริง

5. นำแบบสอบถามทั้งหมดในข้อ 4 ไปทดสอบก่อนใช้จริง (Try out) เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) กับพยาบาลระดับปฏิบัติการในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่กำลังดำเนินการยื่นเรื่องในการขอลาออก จำนวน 16 คน และกลุ่มพยาบาลที่ยังคงทำงานอยู่ในโรงพยาบาลและเป็นพยาบาลพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้คณะ (พร.)จำนวน 16 คนโดยวิธีการ Known groups technique

6. ผู้วิจัยนำผลการทดสอบจากกลุ่ม 32 คน มาหาค่าความเที่ยงโดยการหาค่าอำนาจจำแนก ด้วยค่าที่ (t-test) พบว่าไม่มีข้อใดที่มีค่า t ต่ำกว่า 1.75 จึงไม่มีข้อใดถูกตัดทิ้ง จากนั้นจึงได้มาพิจารณาหาค่า Corrected Item Total Correlation ของข้อคำถามแต่ละแบบวัด จากนั้นใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์อิทธิพลของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) ทั้งหมด และตัดข้อคำถามที่มีค่า Corrected Item Total Correlation ต่ำกว่า .2 ทิ้งไป

แบบสอบถามการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล ตัดข้อคำถามออก 9 ข้อ คือข้อ 1.1.3, 1.1.4, 1.2.3, 1.2.7, 1.3.4, 1.7.6, 1.7.1, 1.7.11 และ 1.7.12 แต่ผู้วิจัยต้องการคงคำถามที่มีอยู่นั้นไว้เนื่องจากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนั้นค่อนข้างดีจึงไม่ตัดทิ้ง ดังนั้นจึงเหลือข้อคำถามที่ผ่านการพัฒนาคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวน 65 ข้อ

แบบสอบถามความผูกพันต่อเป้าหมายตัดข้อคำถามออก 5 ข้อคือ 10.3, 10.7, 10.10, 10.14 และ 10.17 แต่ผู้วิจัยต้องการคงคำถามที่มีอยู่นั้นไว้จึงตัดข้อ 10.3 ออกไปเพียง 1 ข้อ เนื่องจากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามข้ออื่นนั้นค่อนข้างดีจึงไม่ตัดทิ้ง ดังนั้นจึงเหลือข้อคำถามที่นำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวน 31 ข้อ

แบบสอบถามความตั้งใจคงอยู่ในงานไม่มีข้อคำถามใดถูกตัดออก ดังนั้นจึงเหลือข้อคำถามที่ผ่านการพัฒนาคุณภาพ และสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวน 13 ข้อ

7. นำแบบวัดที่ปรับปรุงแล้วมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการวัดความคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อิทธิพลของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) จะได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3
แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
1. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล	65	.8440
ความมีอิสระในการทำงาน	10	.6890
ความต้องการด้านรายได้	7	.6782
ความต้องการใช้เวลารว่าง	6	.5651
ความต้องการดำเนินชีวิตด้านครอบครัว	5	.6204
ความมั่นคงทางอาชีพ	8	.7517
การได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน	8	.8543
โอกาสในการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ	13	.7363
การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน	8	.8608
2. ความผูกพันต่อเป้าหมาย	31	.8124
3. ความตั้งใจคงอยู่ในงาน	13	.8538

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือราชการจากคณะศิลปศาสตร์เพื่อขอความอนุเคราะห์จากคณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ในการเก็บข้อมูล สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านจะได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัยเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้อย่างเป็นอิสระ มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาคุณภาพแล้วพร้อมซองเอกสารไปให้เจ้าหน้าที่ของฝ่ายการพยาบาล ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแจกไปยังหน่วยงานต่างๆพร้อมทั้งเก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยในซองปิดผนึกโดยไม่ต้องระบุชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาในการเก็บและแจกแบบสอบถามคือ 14 วัน

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดมาตรฐานการป้องกันผลกระทบทางด้านจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ตอบแบบสอบถามและผู้บริหารโรงพยาบาลดังนี้

1. การป้องกันการละเมิดสิทธิของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัยในการตอบแบบสอบถามด้วยความเป็นอิสระ โดยไม่มีการบังคับ มีอิสระและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง จะต้องไม่ได้รับอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ เนื่องจากแบบสอบถามได้รับการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว และไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน

2. การทำให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการเลือกเท่าๆกัน ตามระเบียบวิธีการวิจัย

3. การรักษาความลับของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.1 การตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องระบุชื่อ นามสกุล และเมื่อตอบแบบสอบถามแล้ว ให้บรรจุแบบสอบถามในซองปิดผนึกที่เตรียมมาให้เรียบร้อย

3.2 การคิดคำนวณคะแนนเฉลี่ยจะนำความคิดเห็นมารวมกัน และเสนอเป็นภาพรวม จะไม่ทราบความคิดเห็นเป็นรายบุคคล

3.3 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามไว้เป็นความลับ เมื่อสิ้นสุดการวิจัยจะทำลายแบบสอบถาม

4. การป้องกันผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของโรงพยาบาล และผู้บริหาร

4.1 แบบสอบถามได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการวิจัยของโรงพยาบาล

4.2 คำตอบที่ได้รับจะนำไปวิเคราะห์เป็นข้อมูลทางสถิติ และแปลข้อมูลโดยไม่มี การอ้างอิงถึงตัวบุคคล และหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

4.3 การรายงานผลการวิจัยเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS for Windows) ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยสถิติที่ใช้ คือ การหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent)

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลทั้ง 8 ด้าน ความผูกพันต่อเป้าหมาย และความตั้งใจคงอยู่ในงาน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติทดสอบที (t - test)

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson ' s Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงชั้น (Hierarchical multiple regression analysis)

ตารางที่ 3.4
ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 1</u> การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความตั้งใจคงอยู่ในงาน	Pearson's Product Moment Correlation
<u>สมมติฐานที่ 2</u> ความผูกพันต่อการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจคงอยู่ในงาน	Pearson's Product Moment Correlation
<u>สมมติฐานที่ 3</u> ความผูกพันต่อเป้าหมายเป็นตัวแปรกำกับใน ความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล กับความตั้งใจ คงอยู่ในงาน	Hierarchical multiple regression analysis